

Gewezen Frontex-topman: 'Ik voelde me verraden door het pro-migratiebeleid van de Europese Commissie'

Posted on 11 december 2025 by Filip Michiels

Nu de puzzelstukjes voor het nieuwe Europese migratiebeleid stilaan op hun plaats vallen, groeit het verzet bij linkse partijen en ngo's. Zij vinden dat een aantal voorstellen veel te ver gaan. Die verontwaardiging mag eigenlijk geen verbazing wekken. In een interview met Doorbraak bevestigt gewezen Frontex-topman Fabrice Leggeri dat de vorige Europese Commissie een onverbloemde pro-migratie-agenda hanteerde.

Het Europese asiel- en migratiepact begint vorm te krijgen. De ministers van Migratie zijn het eens over een lijst met veilige landen van herkomst, waaronder Tunesië, Marokko en Egypte. Afgewezen asielzoekers die weigeren mee te werken aan hun terugkeer zouden voortaan ook hun uitkering kunnen verliezen of opgesloten kunnen worden. Daarnaast werkt de EU ook aan een lijst met

zogenaamd veilige derde landen, wat de deur openzet voor een behandeling van asielaanvragen buiten de EU zelf.

Meer duidelijkheid

Het Europarlementslid Assita Kanko (N-VA), die mee heeft onderhandeld over het akkoord, zegt: 'De deal die nu voorligt, blijft de grondrechten van elke individuele asielzoeker garanderen. Mensen die bescherming nodig hebben, moeten die krijgen, maar dus niet langer noodzakelijkerwijs in de Europese Unie. Op voorwaarde dat zij eventueel ook opvang kunnen krijgen in een derde land dat voor hen als veilig wordt beschouwd.'

De EU-lidstaten gaven de voorbije jaren vaak een uiteenlopende invulling aan het concept 'veilig derde land', wat tot veel onduidelijkheid en verwarring leidde, niet in het minst op juridisch vlak. Met het voorstel dat nu op tafel ligt, komt er meer duidelijkheid over de criteria om als een veilig derde land te worden beschouwd.

Assita Kanko: 'Het internationale recht schrijft niet voor dat er een persoonlijke band moet bestaan tussen een asielaanvrager en het land dat als veilig wordt beschouwd. Die band wordt voortaan dus facultatief, waardoor de lidstaten de flexibiliteit krijgen om te bepalen of en hoe zij dat criterium zullen toepassen.'

'Nieuw in het voorstel is ook dat een beroep tegen een geweigerde asielaanvraag niet meer automatisch opschortend zal werken tot er een definitieve uitspraak is gedaan. Dat leidde de voorbije jaren vaak tot jarenlang aanslepende rechtszaken én een inconsistente aanpak in de verschillende lidstaten. Die automatische schorsing wordt nu afgeschaft, al kunnen asielzoekers zelf nog altijd om zo'n schorsing vragen bij een rechtbank. Oordeelt die dat er effectief een groot risico bestaat dat de asielzoeker wordt teruggestuurd naar zijn land van herkomst, dan kan er alsnog tot schorsing beslist worden.'

Heilige verontwaardiging

Migratie-experts en mensenrechtenactivisten luidden al meteen de alarmbel over de stevige koerswijziging van de EU. Zij vinden de voorstellen te repressief en zien er ook een uitholling in van het recht op asiel in de EU. Die heftige reacties waren te voorspellen, maar zijn desondanks ook enigszins merkwaardig. Het recht op asiel

garandeert immers geen keuzevrijheid, wél opvang in een veilig land.

Zo weten we dat een groot deel van de asielzoekers die in Nederland en België een aanvraag doen al een hele reeks veilige landen is gepasseerd. Daarnaast kan men zich de vraag stellen wat, naast het verlies van uitkering en eventuele opsluiting, de andere opties zouden kunnen zijn om afgewezen asielzoekers die weigeren mee te werken aan hun terugkeer op andere gedachten te brengen.

Het protest ter linkerkant tegen wat nu op tafel ligt – en wat uiteraard ook de vertaling is van het gewijzigde politieke landschap in Europa – lijkt dan ook vooral gedreven te worden door verontwaardiging over een EU die zich nu een stuk migratie-kritischer opstelt.

Fabrice Leggeri

Hoe radicaal die koerswijziging wel is, mag ook blijken uit de getuigenis van Fabrice Leggeri. Die Fransman leidde van 2015 tot 2022 het Europese grensbewakingsagentschap Frontex, en stond dus jarenlang letterlijk en figuurlijk in de frontlinie van het Europese migratiebeleid. Anno 2025 zetelt hij in het Europees Parlement voor het radicaal-rechtse Rassemblement National.

Onder het bewind van Leggeri nam het personeelsbestand van Frontex stevig toe en transformeerde het naar een volwaardige politiemacht met meer dan 2.000 medewerkers en een budget van ruim 800 miljoen euro. In een gesprek met *Doorbraak* schetst Leggeri de context waarin hij in die periode moest werken.

‘Ik voelde me toen eigenlijk verraden door de Europese Commissie’, zo blikt hij terug. ‘De toenmalige Europese commissaris voor Migratie en Asiel, de Zweedse sociaal-democrate Ylva Johansson, liet er geen twijfel over bestaan dat het níét mijn taak was om illegale migranten buiten de EU te houden.’ ‘Whether you like it or not, your job and the job of border guards is to welcome migrants. Because Europe is an aging continent’, kreeg ik te horen in een gesprek waarbij alleen ikzelf en een naaste medewerker aanwezig waren.’

Twee strekkingen

Die niet mis te verstane boodschap, zo geeft Leggeri aan, ging nochtans volledig in tegen het takenpakket dat de Europese wetgever voor Frontex had vastgelegd.

Officieel moet dat agentschap instaan voor de veiligheid van de lidstaten en voor veilige en goed functionerende buitengrenzen. Leggeri: 'Dat impliceert dat we onder meer strijd moesten voeren tegen illegale migratie en tegen mensenhandel. Maar het moet gezegd worden: al vanaf de oprichting van Frontex in 2004 waren er ook op de werkvloer twee strekkingen.'

'De eerste - en officiële - was dat Frontex in het leven was geroepen om de lidstaten te helpen bij hun grensbewaking. De tweede zag het agentschap eerder als een instrument om migranten te helpen.'

'Toen ik er in 2015 aan de slag ging, viel het me ook meteen op dat vele zogenaamde migratie-experts daar een verleden hadden bij ngo's. Dankzij de grote migratiecrisis van 2015 is het budget fors de hoogte ingegaan, maar de weerstand tegen een al te repressieve aanpak bleef bestaan. Ook op politiek niveau dus.'

Het volledige interview met Fabrice Leggeri verschijnt eind december.

Dit artikel verscheen eerder op 10 december in Doorbraak. De uitspraken van Assita Kanko zijn ontleend aan een artikel van Filip Michiels in Doorbraak van 5 december.

Wynia's Week verschijnt 156 keer per jaar en wordt **volledig mogelijk gemaakt** door de donateurs. Doet u mee, ook straks in het nieuwe jaar? [**Doneren kan zo.**](#) **Hartelijk dank!**

Donateurs kunnen ook reageren op recente artikelen, video's en podcasts en ter publicatie in Wynia's Week aanbieden. Stuur uw publicabele reacties aan reacties@wyniasweek.nl. Vergeet niet uw naam en woonplaats te vermelden (en, alleen voor de redactie: telefoonnummer en adres). Niet korter dan 50 woorden, niet langer dan 150 woorden. Welkom!